

**TERIMBERE
FORTALERVIRK-
SOMHED OG
FELTBESØG**

**GUDSTJENESTE
UGENS HØJDEPUNKT
I RWANDA**

**FARVEL-FEST
PÅ GENSYN TIL NYE
VENNER**

MISSION IN ACTION

Familien Kofoed på plads i Afrika

Sidst i juli landede hele familien - der altså består af Augusta på 5 år, Ida Mai på 7 år, Aimée og Morten - til en varm velkomst i lufthavnen i Kigali i Rwanda. Frem til jul skal Rwanda og Burundi være vores hjem og det glæder vi os meget til. Morten skal arbejde og Aimée hjemmeskole børnene. Kort fortalt vil Morten fortætte med de opgaver han plejer at løse i det danske, men får nu mulighed for at komme tættere på projekter og samarbejdspartnere, end han har haft med de to korte årlige besøg. Samtidigt er der en del nye aktiviteter og nye projekter, der skal forberedes.

Ida Mai og Augusta i en undervisningssituation

Ankomsten

I takt med at maverne bliver stærkere og sprækker og revner i huset lokaliseret og blokeret for invasive myg er familien så småt ved at finde fodfæste og kan trække vejret i almindeligt tempo. For hver dag der går bliver vi mere og mere hjemmevante. En af beviserne på det er, når man ikke længere kommer til at skylle sin tandbørste ren i vandhanevandet per refleks. Eller når man begynder at ramme i stedet for at klappe forgæves og småspastisk ud i luften efter myg der for længst har undvejet ens mordattentat. Morten mindede mig om, at man skal tage billeder

af de ting der rammer en i ens entry-fase, for snart har man vænnet sig til dem, og så er det blevet ens egen hverdag. Her kommer lidt glimt med forklaring fra den første måned i Rwanda.

Mandagsmøder

Hver uge begynder med at alle medarbejdere starter til fællesmøde, hvor der efter en kort andagt (efter afrikansk målestok), berettes om sidste uges aktiviteter og den kommende uges program. Det er en god anledning til at mødes med de ansatte, høre om deres arbejde og få lavet aftaler. Medarbejderne bruger af gode grunde ofte meget tid i felten.

Kirken som advokat - Fortalervirksomhed i praksis

BaptistKirken driver i samarbejde med vores partnere rigtig mange projekter i Rwanda og Burundi. Disse projekter søger at udvikle I Terimbere projektet, der er et

projekt, der kombinerer spare- og lånegrupper med forbedrede dyrkningsmetoder efter den såkaldte RIPAT-model (Rural Initiative for Participatory

Fællesbillede taget efter seminaret om fortalervirksomhed, var vel overstået i vores landbrugsprojekt, Terimbere, i Rwanda. De mange glade deltagere stillede beredvilligt op til fællesfoto!

Agricultural Transformation), er en af elementerne fortalervirksomhed. Det handler kort fortalt om at ansvarliggøre (de lokale) myndigheder, til også at støtte op om landbrugsudviklingen og assistere lokalbefolkningen i udviklingen af lokalsamfundet. Fx skal myndighederne stille (forbedret) såsæd til rådighed og det er ofte forsinket og de lokale landbrugskonsulenter, skal rådgiver de lokale landmænd. Men ofte skal de dække 10-15.000 familier og det er ikke muligt,

da de også lider under for få midler. Seminaret havde deltagelse af 15 såkaldte superfarmere fra RIPAT-grupperne, lokale ledere, kommunale og regionale landbrugskonsulenter, samt en repræsentation fra borgmesterens kontor. Konkret lovede kommunen at støtte grupperne med pumper til vanding, hvis de selv skaffede halvdelen af pengene. Derudover fik AEBR vist at de er en seriøs civilsamfundsorganisation, der bidrager til landets udvikling.

Feltbesøg i Terimbere-projektet i Musebeya

Seminaret blev fulgt op af et feltbesøg i projektet. Jeg (Morten) havde fornøjelsen af at besøge en af de landsbyer, hvor vi sammen med partneren AEBR afvikler Terimbere-projektet.

Gennem praktisk og teoretisk træning på en fælles mark bliver grupperne introduceret til en række afgrøder og metoder til at forbedre deres landbrug. Den enkelte deltager kan derefter selv vælge, hvilke afgrøder og metoder han/hun ønsker at implementere på sin egen bedrift.

Deltagerne var så klar til at starte den nye

Billede 1: VSLA-gruppen samlet for at spare op

Billede 2: RIPAT-gruppen samlet på deres demonstrationsmark foran en stor dyng kompost

så-sæson og havde forberedt jorden og produceret kompost/gødning. De fortalte rørende historier om hvordan, der es høst-udbytte var steget betragteligt og at de derfor ikke manglede mad i samme grad som tidligere. Når det så er sagt, så befinder vi os i et af Rwandas allerfattigste områder, hvor landbrugsjorden tilmed ikke er den bedste. Det viste sig at en af deltagerne – en gammel kone – havde stillet hendes jord til rådighed til deres fælles demonstrationsmark – altså der hvor de afprøver nye metoder og sammenligner med de gamle. Dagen sluttede af med deltagelse i et spare- og lånegruppemøde. Det var en ren fornøjelse! Først sad delt-

agerne koncentreret om at spare op i en halv times tid og så blev den samlede opsparing gjort op. Det viste sig at gruppens 25 medlemmer, havde sparet mere end 1 mio. RWF op svarende til ca. 7.500 kr. siden begyndelsen i marts. Det må siges at være ret flot eftersom en dagsløn

er på under 10 kr. Deltagerne sluttede af med at vise deres glæde i form af sang og dans, hvor de hver især blev hevet 'på dansegulvet' og så sang de andre om hvor meget den pågældende havde sparet op. Terimbere-projektet løber fra januar 2016 til udgangen af 2018.

Efter endt opsparing i spare- og lånegruppen i Musebeya i det sydlige Rwanda, får glæden lov at slå sig løs. Deltagerne synger om hvor eget de har sparet op og hvad de skal bruge pengene til.

Besøg fra YEGO-teamet

I Danmark findes en gruppe meget engagerede unge mennesker, med en vision om at engagere unge i Danmark og i Rwanda for at fordre de unges vilkår her i landet. Navnet er YEGO og er et samarbejde mellem unge baptister i Danmark (BBU) og spejderkorpset (DBS). I august

kom Johanne Bjørnstad og Cecilie Mølbæk forbi, for at forberede et nyt projekt

og udsendelse af endnu et par ungdomsledere til Rwanda. YEGO har tidligere stået bag et succesfuldt projekt, der forbedrede vilkårene for og involverede teenage-mødre i kirkerne i Rwanda. Der kan læses mere om de unges arbejde på yego.dk eller på facebook.com/yegoprojektet

Hjemmeskoling anno 2017

Vores 2 piger på 7 og 5, der har alderen til 1. klasse og sidst år i børnehave, bruger deres formiddage på at blive undervist af Aimée. Aimée er til dagligt gymnasielærer på Tårnby Gymnasium og det drømmer hun sig ind i mellem tilbage til, når lærdom skal formidles til især den store. Dagen går dog med læsning, matematik og mere kreative indlæringsmetoder. Her er en lille kavalkade.

På gensyn til gode kolleger

AEBR arbejder også sammen med de canadiske baptister (CBM) og de har også udsendte medarbejdere på stedet. Ved udgangen af august måtte vi desværre sige farvel til et ene af parrene, da de pga familiemæssige forhold måtte vende hjem, før deres kontrakt udløb. Der var først arrangeret en officiel farvelceremoni for medarbejdere og ledelse, med taler og gaver. Senere afholdte Janice og Jonathan Mills som de hedder, en farvel-fest i deres have, med deltagelse af de mange, der har betydet noget for dem. Janice og Jonathan har besøgt menigheder i hele landet, vist især canadiere rundt, været meget involveret i korsang og fungeret som mentorer for mange unge. De har også åbnet deres hjem for mange af de danske ung-

domsledere, der har været i Rwanda. Så det var trist for mange at skulle tage afsked. Vi nåede også at lære dem og kende og vores børn var med samme vilde med dem.

Fra: Berthe [Uwizeramariya](mailto:uwizeramariya@yahoo.com) <uwizeramariya@yahoo.com>

Svar til: Berthe [Uwizeramariya](mailto:uwizeramariya@yahoo.com) <uwizeramariya@yahoo.com>

Dato: onsdag den 23. august 2017 kl. 17.30

Til: Morten Kjær Kofoed <morten@baptistkirken.dk>

Emne: information

Hi Morten

I send this message to you in order to inform you and your family that on this Friday August 25, 2017 we will say bye bye to Rev. Jonathan and his wife at the AEBR office. Please don't miss on that day. You are welcome.

Thanks.

Berthe

Vi lader teksten på inviten tale for sig selv og lader den illustrere de små-komiske kulturforskelle.

Fællesbillede taget i forbindelse med farewell-party for Jonathan og Janice Mills, der efter tre år vender tilbage til Canada. Med på billedet er de fleste kolleger og ledelsen i AEBR.

Korte nyheder

PRÆSIDENTVALG OG PRÆSIDENTINDSÆTTELSE

I de første uger vi var her i landet stod den på præsidentvalg og efterfølgende indsættelse af præsidenten. Det var specielt at opleve 'valgkampen', der blev ført på disse breddegrader. Især den siddende præsident – Paul Kagame - så ud til at have stor opbakning og mange gik i optog til fordel for ham. Og det endte da også med at han blev valgt med over 98% af stemmerne. Der var to andre kandidater, men de fik altså under 1% hver af stemmerne ifølge de officielle resultater. I gaderne så man da også mest reklame for den nuværende præsident, så det var ikke så overraskende at han blev genvalgt. Præsidentindsættelsen blev fejret på et fyldt nationalstadion med deltagelse af især afrikanske præsidenter. Der kan læses mere om valget på bl.a. Globalnyt.dk (Billede lånt fra CNN/Internettet)

STRIK FRA DANMARK SKABER GLÆDE

Vi har medbragt en del trøjer strikket af gode mennesker rundt om i andet. De skal ved lejlighed deles ud på sundhedscentre, men indtil vi kommer forbi et muntre pigerne sig med at klæde deres bamser på. På billedet er det trøjer fra Kanny Kruse og hendes strikkedamer i Nykøbing, der

først bruges af pigerne til leg inden de altså deles ud til mere værdigt trængende.

THEO OG HANS STOLTE BAGVÆRK

Herligt med rugbrød og leverpostej? – især når man næsten intet lækkert kan få at spise her i troperne. (skal læses en smule sarkastisk).

Hvad ER der med os danskere?

FOTO AF VANRØGTET GEKKO

Svært når man er i bamsealderen og finder en nuser gekko med strit tær i stuen. What to do? Forældrene krydser fingre og håber på det bedste. Den lille stakkel overlevede desværre ikke pigernes

kærlighedssprog. En smule nulren på benet og strygen på ryggen blev for meget og den klarede desværre ikke mosten.

FOTO AF KOR I GUDSTJENESTEN

Uafbrudt på hvilket som helst tidspunkt i døgnet runger himlen af englenes hyldelse af himlens og jordens herre. Intet andet sted jeg (Aimée) har besøgt før i I-lande såvel som U-lande er lovsangen tættere på den stemning end i Afrika. En vellyd af jubel og taknemmelighed. For en kort bemærkning søndag morgen sammen med ens brødre og søstre. Tak for at vi må være med

AIMÈES KLUMME

Hvis du er ligesom mig, så vil et nyhedsbrev fra tropestøvet der spontant dumper ind midt i din danske sensommer tynde dig en lille bitte smule som endnu et stykke pligt-læsning i bunken. Du lover dig selv, at du nok skal få det læst tids nok til, at du er tilpas opdateret, når du træffer de brave spydspidser udsendt

for at varetage vores fælles ansvarsopgaver i den styggeste del af verden. Og i den hudløse selverkendelse har det taget mig næsten en måned at få afsendt denne første hilsen. Men så gribes jeg af en gnist. For hvad nu hvis vi sagde, at jeg husker på, at I er oprigtige venner af 100-vis af mennesker hernede i Rwanda og Burundi. At det er dem og ikke vores familie I er sultne efter at høre nyt fra. Hvis jeg husker på at svimlende mange af jer selv har trådt jeres vej i støvet før jeg selv, min mand og pigerne overhovedet var nævnt i denne her sammenhæng. Morten og jeg er SÅ heldige, at være det aktuelle led i en kæde af stærke, modige kærlige kæmper som I Guds nåde brændmærkede de her to små lande i Østafrika med en smitte som hed tro, håb og kærlighed. Der er intet vi hellere vil end at leve op til de store fortællinger fra 1920'erne, 30'erne 40'erne, 50'erne, 60'erne, 70'erne, 80'erne, 90'erne, 00'erne og nu 10'erne. Helt tilbage fra dengang missionærer kom for at blive og hvor man sejlede ud uden taskerne fyldt med malaria-forebyggelse eller internet. Navlestrengen blev kappet og ens menneskelige omrids udviskedes i morgendisens såvel som i folks hukommelse efterhånden som årtierne blev tilbagelagt. Tilbage var beretningerne om hvad Gud gjorde dernede i det fjerne og hvordan folket over årene gennemgik en transition til at være to kristne lande. Tænk, hvis man i begyndelsen havde vidst hvad vi ved i dag. Hvis vi havde vidst, at netop de her to små folk skulle gennemleve et af moderne histories værste og gudsforsludte mareridt. Var Gud der ikke? Måske var det netop det, Gud var. Måske havde han netop via bl.a. villige oprigtige Guds-rige-kæmper fra baptistkirken i et ligeså lille land i nord materialiseret sin omsorg for sine afrikanske folk i knæ. Der kom lysglimt rundt omkring i hjerterne af tro, håb og kærlighed midt i dundermørket og lidelserne. Der var aldrig fuldkomment håbløst, der var en evighed i lys og glæde lige ovre på den anden side, som rigtig mange må have genkendt i deres mørkeste time. Tænk, hvor er Gud utrolig. Og tænk, at vi alle kan få lov til at være en brik i det her game.